Şeirlərindən nümunələr

Ana ürəyi

Mehriban nəfəsli məhəbbətində
Kim deyər xəsisdir ana ürəyi?
Xeyr, tükənməyən səxavətində
Üfüqsüz dənizdir ana ürəyi.

Bəzən od-alovlu şimşəyə bənzər,
Bəzən bir yanıqlı tütəyə bənzər.
Bəzən təzə - yumşaq ipəyə bənzər,
Əzizdən əzizdir ana ürəyi.

Yansa mənzil-mənzil işıq yayar o,
Soyusa övladı yetim qoyar o.
Yanmaqdan nə bezər, nə də doyar o,
Günəşlə əkizdir ana ürəyi.

Dəysə ayağına bir çayın daşı,
Göynəyər ananın qəlbinin başıE
Yıxılsan, yaranı yuyar göz yaşı,
Büllurdan təmizdir ana ürəyi.

Səndən zaman-zaman uzaqda gəzsə,
Aranda dolaşsa, yaylaqda gəzsə,
Bürküdə, yağışda, sazaqda gəzsə,
Demə ki sənsizdir ana ürəyi.

O böyük ürəyi nə sıx, nə yax sən,
Ana əməyinə hörmətlə bax sən!
Nə tala, nə xərclə, nə də ki sağ sən,
Nə qul, nə kənizdir ana ürəyi.

O bir nərə çəksə döyüşdə əgər,
Dağlar. Qarlı dağlar baş-başa dəyər.
Ay donar, yerində, ulduz göy döyər,
Sanma ki acizdir ana ürəyi.

Odur kəhkəşanı bütün zamanın,
Bizik ulduzları o kəhkəşanınE
Doğma sinəsində Azərbaycanın
Bakıdır, Təbrizdir ana ürəyi.

Əli Tudə
Azərbaycan.- 2011.- 8 mart.- S. 6.

MƏN NƏ GƏTİRDİM...

Mən öz qardaşıma mehman gələndə
Bir qələm, bir dəftər, bir can gətirdim
Dağların döşünü toplar dələndə
Bir ləkə düşməyən vicdan gətirdim.
Mən onu günəşdən təmiz saxladım,
Canımdan, gözümdən əziz saxladım,
Bu kiçik qəlbimdə dəniz saxladım
Bir xilqət görmədi, pünhan gətirdim
Ucuz tutmasınlar bu sovqatımı
Hissimi, duyğumu, ehsasatımı,
Mən öz varlığımı, öz həyatımı
Doğma qardaşıma qurban gətirdim.
Ürək daş deyildir, bir parça ətdir
Bəs onu yaşadan hansı qüdrətdir?
Bir arzu, bir ümid, bir məhəbbətdir,
Mən o məhəbbətdən nişan gətirdim.
Qardaşım, illərlə istədin ki sən
Öz ana yurdumda azad olum mən…
Lakin çəlalımı dağıtdı düşmən,
Tək sənə, tək sənə güman gətirdim.
Yenə Azərbaycan qan ağlayır, qan
O azad olmasa, yaşamam, inan!
Gərək mən Təbrizə qayıdan zaman
Deyəm ki, təzə bir dövran gətirdim.

https://www.facebook.com/100044598606493/posts/532019504039944/

https://portal.azertag.az/az/node/26702

Yaşayanlar görəcəkdir

Qarabağın yaylağını
Meşə örtmüş duman kimi.
Mən gəzirəm qucağını
Bir vəfalı mehman kimi.

Parçalanmış ana torpaq
Bu Qarabağ, o Qaradağ.
Lal sərhəddə Araz ancaq
Haray çəkir insan kimi.

Vətən qızı gözüyaşlı,
Dağlar uca, yollar daşlı.

Yenə dərdim həddən aşdı,
Dalğalandı ümman kimi.

Bir yaranmış Azərbaycan!
Ayırsa da onu zaman,
Görəcəkdir hər yaşayan
Bu ölkəni bir can kimi.

https://portal.azertag.az/az/node/16752